

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 6—
» Nemčijo . . . » 7-50
» ostalo inozemstvo . . » 9—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 16 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravništvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravništvo lista »Mir« v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26. Poštnehranični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 9. novembra 1918.

Št. 45.

Narodno vjeće v Zagrebu ententi.

Narodno vjeće v Zagrebu je poslalo vsem državam entente sledečo depešo:

Predsedstvo Narodnega vječá jedinstvenega naroda SHS, ki živi na zemlji bivše avstro-ogrške monarhije, je izjavilo v manifestu od 19. oktobra 1918, da proglašá neodvisno državo SHS na tem ozemlju in s tem pretrgá vse vezi z avstro-ogrško monarhijo in s habsburško dinastijo. To izjavo je v svoji seji dne 20. oktobra ponovil tudi hrvatski sabor kakor predstavitelj enega dela jugoslovanskega naroda v bivši avstro-ogrski monarhiji. Tej seji je prisostvoval tudi osrednji odbor Narodnega vječá v Zagrebu, ki je vrhovna eksekutiva za jugoslovanske pokrajine bivše avstro-ogrške monarhije. Nadalje je Narodno vjeće sporočilo vladi Združenih držav Severne Amerike, Francije, Anglije, Italije, Srbije, jugoslovanskemu odboru v Švici, da država SHS (Jugoslavija) stopa v eno državo s Srbijo in Črnogoro, katera država naj se po našem načelu preuredi tako, da se bo raztezala po celem ozemlju, kjer prebiva narod SHS. Z isto noto je bilo priobčeno tudi to, da se ne nahajamo v vojnem stanju z aliiranimi državami, ampak da jih smatramo kot prijateljske države, katero prijateljstvo postane močnejše radi tega, ker sta bili od pričetka vojske naši narodni državi Srbija in Črnagora najzvestejši zaveznici entente. Ta dejstva niso mogla biti znana ententnim oblastem, kadar so stavile pogoje za premirje avstro-ogrskemu vrhovnemu poveljstvu. Tudi ni bilo to dejstvo znano, da se

je vsa avstro-ogrška monarhija razdelila v nekoliko nezavisnih držav. Kot vrhovno zastopstvo naroda in države SHS smatramo za svojo dolžnost, da obrnemo na to dejstvo pozornost visokih ententnih vlasti in prosimo, da se slednje na to ozirajo v tem smislu, da se priznava pravica samoodločbe v popolnem obsegu besede in da se preneha s pogovori z uradnimi zastopniki bivše avstro-ogrške monarhije, ki ne obstoja več, in da se z okupiranjem enega dela našega narodnega ozemlja ne ustvari prejudic (pedsodek) proti popolnemu našemu narodnemu in državnemu ujedinjenju. Část nam je sporočiti, da je mornarića bivše avstro-ogrške monarhije in vse obrežne utrdbe službeno predane oficijelnim zastopnikom Narodnega vječá in da radi tega ne more bivša avstro-ogrška monarhija s to mornarico razpolagati. Končno priobčujemo, da smo že preje nego smo izvedeli za pogoje premirja, ki so se stávilí bivši avstro-ogrski monarhiji in avstrijskemu vojnemu vrhovnemu poveljstvu, dali navodila jugoslovanskim četam, da idejo nasproti ententnim četam in da položijo orožje.

Zagreb, 3. novembra 1918.

Za predsedstvo Narodnega vječá:

Dr. Ante Pavelić, Svetozar Pribičević.

Srbski vladi v Nišu, jugoslovanskemu odboru v Ženevi je bila poslana gorenja nota s pristavkom: Část nam je priobčiti, da smo danes ententnim oblastem poslali naslednjo noto.

Antantne čete zasedejo.

Vse izpraznjeno ozemlje zasedejo čete zaveznikov in Združenih držav. Pri tem mora ostati na mestu ves vojaški material in železniški.

Prosto gibanje antantnih čet po celi Avstro-Ogrski.

4. Zavezniki imajo neomejeno pravico a) do prostega gibanja na vsaki cesti in železnici ali vodi in uporabe prevoznih sredstev; b) da zasedejo vse strategične točke na Avstro-Ogrskem za čas, ki se jim zdi potreben, v ta namen, da tam prebivajo ali red vzdržujejo; c) do rekvizicij proti plačilu.

5. Nemške čete

morajo vse zapustiti tudi Avstro-Ogrsko v 15 dneh, če ne, se internirajo.

6. Provizorična uprava na izpraznjenem ozemlju se prepusti krajevnim oblastem pod kontrolo antantnega postajnega poveljnika.

Ujeti in internirani podaniki antante

7. se brez izmenjave pošljejo takoj domov.

8. Na izpraznjenem ozemlju zaostalim bolnikom in ranjenim mora avstro-ogrsko osobje streči, in zdravniški material mora ostati na licu mesta.

Na morju.

1. Takoj se ustavijo vse sovražnosti. Vojni in trgovski mornarici antante in zaveznikov se dovoli prosta plovba po vseh teritorialnih vodah, ne da bi se s tem kršila nevtraliteta.

2. Odda se 15 avstro-ogrskih podmornikov, ki so bili zgrajeni od 1910 do 1918, in vsi nemški podmorniki v avstro-ogrskem vodovju. Popolna

demobilizacija vseh ostalih podmornikov, ki ostanejo pod nadzorstvom antante in Združenih držav.

3. Tri bojne ladje se oddajo, tri lahke križarke, devet rušilcev, en polagalec min, 6 donavskih monitorjev z vsem imetjem. Vse druge ladje se razorožijo in ostanejo pod nadzorstvom.

4. Prosta vožnja po Jadranskem morju, Donavi in dotokih na avstro-ogrskem ozemlju. Utrdbe bode antanta ali zasedla ali razrušila.

5. Blokada

ostane po sedanjih pogojih. Avstro-ogrške ladje se vzamejo, če se zalotijo na vožnji. Izjeme so za ladje, ki jih pripusti komisija antante in Združenih držav.

6. Vsa mornariška letala ostanejo na določenem kraju.

7. Izpraznijo se vsi pristani, ki jih ima Avstro-Ogrska izven svojega ozemlja.

8. Zasedejo se vse utrdbe in za brambo urejeni otoki pred Puljem ter ladjedelnica in arzenal.

9. Vse trgovske ladje, ki jih je avstro-ogrška mornarica zaplenila, se vrnejo.

10. Prepove se vsako uničevanje naprav ali materiala pred izpraznitvijo.

11. Vrnejo se brez izmenjave vsi ujetniki zaveznikov.

Iz novih držav.

Država Slovencev, Hrvatov in Srbov.

Vrhovna instanca je za prehodno dobo Narodno veće v Zagrebu. Za slovenski del države se je na poziv Narodnega večá v soglasju z zastopniki vseh slovenskih strank sestavila Narodna vlada v Ljubljani za vse slovenske pokrajine.

Njeni ukazi so za nas merodajni, nihče drug nima več Slovencev ukazovati.

Po Celovcu so se o dogodkih v Ljubljani glasile strašne novice. G. Walcher iz Št. Vida je po Celovcu razglašal ljudem, da Nemce v Ljubljani koljejo, da naj Celovčani beže. — Neka ženska je pravila po Celovcu, da so v Ljubljani nekega generala do nagega slekli in potem izpustili. Vse to so seveda popolnoma neresnične vesti, ki jih zlobni nasprotniki brez dvoma nalašč trosijo okoli, da bi nahujskali Nemce zoper Slovence. V Ljubljani vlada popoln mir in red in niti enemu Nemcu se ni skrivil las. Nobenega vojaka niso zaprli, še manj kakega generala. Vsakemu oficirju se pusti sablja, pa tudi drugo orožje in imetje, ako je njegova in ne državna last.

Celovec spada seveda v jugoslovansko državo. Ker pa imajo Nemci že iz mirnih časov tu vso oblast, vse urade, tudi vojaške poveljnike v rokah, bi se radi z nasilstvom polastili cele dežele, tudi slovenskega dela. To bo seveda le kratko veselje, ki jim ga zadnje trenutke njihovega nasilstva ne kalimo. Še zadnje trenutke svojega vladanja so Nemci dokazali, da ne poznajo drugega vladanja kakor nasilstvo in kako bi se nam godilo, ako bi prišli pod njihove zobe. Uradništvo so takoj zaprilegli na „Deutschösterreich“. Nimamo nič proti temu, ako se celovski uradniki hočejo iz jugoslovanskega Celovca izseliti med Nemce v Deutschösterreich, ki mu prisegajo. Naš namen je bil seveda drugi, ker ne maramo nikomur kruha jemati; ako pa nemško uradništvo samo to hoče, potem prosto mu!

Marsikateri bo svoje dejanje obžaloval, toda dvema gospodoma ni mogoče služiti!

V Mariboru in vseh spodnještajerskih mestih pa so gospodarji Slovenci.

Vsa poročila z dežele nam pa pripovedujejo, da je tudi med našimi Slovenci povsod veliko navdušenje in že komaj čakajo, da pride tudi uprava v slovenske roke.

Premirje.

Armada na italijanskem bojišču je poslala k Italijanom parlamentérja s prošnjo za premirje. Dne 3. novembra so Italijani stavili za premirje sledeče pogoje:

Na kopnem.

1. Sovražnosti se takoj ustavijo na suhem, vodi in v zraku.

2. Avstrija popolnoma demobilizira in umakne takoj vse čete z nemške fronte. Na avstro-ogrskem ozemlju se v § 3 določenih mejah obdrži od armade kvečjemu le 20 divizij, kakor v mirnem času. Polovico vsega divizijskega in kornega artiljerijskega materiala se odda antanti in Združenim državam.

3. Izprazni se vse od začetka vojske zasedeno ozemlje in se avstrijske čete umaknejo na kraje, ki jih določí vrhovni poveljnik zveznih čet, za sledečo črto:

Vrh Umbrail do Stilsferjevega sedla — Retiške alpe — izvir Adiže in Eisack, čez Rešen in Brenner — višine Oetz in Ziller — proti jugu čez Toblacherberg — sedanja meja Karniških alp — do Trbiške gore — razvodje Julijskih alp čez Predil — Mangart — Triglav — razvodje Podbrdskega prelaza — Idrija. Od tam južnovzhodno proti Snežniku, izvzema Posavje z dotoki. Od Snežnika proti obrežju, do Castua, Matulje in Voloska spadajo v izpraznjeno ozemlje. Potem sedanja upravna meja Dalmacije, tako da spadajo v izpraznjeno ozemlje vse doline in razvodja, ki padajo proti Šibeniku. Tudi vsi otoki, ki leže na severu in zapadu Dalmacije do Melede.

Mir in red v Ljubljani.

Ljubljana, 8. nov. Tukaj vlada popolen mir, življenje je pa v mestu izredno živahno.

Aretacije.

V Gradcu so vojaškega poveljnika pl. Lukasa aretirali in poveljstvo zasedli.

V Celovcu je brambni odsek „Vollzugsausschuss“ dal aretirati dva slovenska oficirja — domačina. Šele na posredovanje nekega italijanskega tovariša so ju izpustili.

Dr. Angerer zastopa sledeče stališče: Vse češke in slovenske častnike je smatrati za sovražnike in jih izgnati. Dr. Angerer je pri tem pozabil, da se nahaja na slovenskem ozemlju, ki pripada Jugoslaviji in da si je Vollzugsausschuss le nasilno — za kako dolgo?! — prisvojil oblast čez celo deželo, ki je noben Slovenec ne priznava. Zato bodo za vsako nasilstvo gospodje, ki je izvršujejo, osebno odgovorni!

Slovenska zastava v Celovcu.

Na hotelu Trabesinger, kjer ima g. Smodej, komisar Narodne vlade, svoj sedež, se je v nedeljo zvečer, ko je nastopil g. komisar svojo službo, razobesila slovenska zastava, uradna zastava Narodne vlade. Drugo jutro je došla pod vodstvom nemškega oficirja vojaška patrolja od meščanske garde in nasilno snela zastavo in jo — odnesla. Pri tem se je ta čudna patrolja, ki je izvršila čisto navaden rop, izpozabila pri vходу v stanovanje g. Erratha nad gospo Errathovo, da je morala v postelj. Nemški Vollzugsausschuss se izgovarja s tem, da je hotel zabraniti nemire, ker da se je pred hotelom zbirala množica. Konstatiramo, da to ne odgovarja dejstvom!

Nemška Avstrija bi rada nadaljevala vojsko.

Nemško-avstrijski državni svet (vlada nemške Avstrije) je 3. nov. sklenil: Nemška Avstrija nima svoje armade. Njene čete so pridružene slovansko-madžarski večini, ki se noče več vojskovati. Zato nemška Avstrija ne more več sama nadaljevati boja. Četudi nemška Avstrija sama ne more več ob strani Nemčije nadaljevati vojsko, je vendar slej kakor prej v zvestem prijateljstvu z Nemčijo in hoče mirovna pogajanja v najtesnejši zvezi z Nemčijo voditi.

Poveljnik jugoslovanske mornarice na Krfu.

Pulj, 3. nov. Poveljnik naše mornarice je dobil od Clemenceau-a, Lloyd Georgeja, Orlanda in polkovnika Housea povabilo, naj pride na Krf k razgovoru. Imenovani so hkrati čestitali, da je mornarica prešla v narodno last.

Narodno veče na Krfu. — Sestanek z Italijani.

Pulj, 3. novembra ob pol 4. zjutraj. Včeraj so prišli semkaj zastopniki Narodnega veča iz Zagreba. Brzjavili so ameriški floti na Sredozemskem morju. Dobili so odgovor iz Pariza, na katerem so bili podpisani Lloyd Georges, Clemenceau, Orlando in zastopnik Američanov. Vsebina odgovora: „Brzjavko sprejeli. Nas zelo veseli. Snidemo se na Krfu.“ — Nato so se odpejali na Krf: dr. Tresič-Pavičić, Viljem Bukšek, kot zastopnika Narodnega veča; dva zastopnika mornarice in dva zastopnika puljskega krajevnega odbora.

Obenem so pri Italijanih brzjavno protestirali proti potopitvi ladij. Bila sta namreč zopet potopljena parnika „Frankopan“ in „Cirkvenica“. Dobili so odgovor od Italijanov, naj pridejo nasproti in da se danes snidejo med Rovinjem in Italijo.

Jugoslovanski zastopniki na Krfu.

Pulj, 4. novembra. Danes se odpeljejo na Krf dr. Tresič-Pavičić, dr. Čok, Bukšek ter ladijski kapitan Dolenc in podpolkovnik Liska preko Splita, da se na Krfu pogajajo z ententnim brodomjem.

Sestanek med italijansko in jugoslovansko mornarico.

Pulj, 4. novembra. Včeraj ob 1. uri popoldne se je v bližini Rovinja sestalo italijansko brodomje z zastopniki jugoslovanskega brodomja iz Pulja: fregatnim kapitanom Milenkovićem, dr. Krmpotičem in dr. Vukotičem. Sklenili so premirje.

Jugoslovanska armada priznana.

Zagreb, 3. novembra. Bivši kralj ogrski je priznal samostojno jugoslovansko armado. Narodno veče je izdalo ukaz na naše čete, naj gredo armadam entente naproti in naj odlože orožje.

General Sarkotić odstopil.

Sarajevo, 2. novembra. (Narodno veče, Zagreb.) Včeraj dne 1. novembra opoldne je po-

ložil general Sarkotić na čelu generalitete in članov deželne vlade vlado v roke Narodnega veča.

Nova bosensko-hercegovska vlada.

Sarajevo, 2. novembra. Narodno veče je imenovalo sledečo narodno vlado: Atanazij Šola, predsednik; poverjenik notranjih zadev dr. Jozo Sumarić; poverjenik za pravosodje Danilo Dimović; poverjenik za obrt, trgovino, pošto in brzjav dr. Mehmed Spaho; poverjenik za poljedelstvo in rudarstvo Vekoslav Jelavić. Tako so dolgo ločene dežele združene in ujedinjene v eno državo, v času, ko vsaka žilica našega bitja drhti in se trese od radosti. Postavi se, narod! Narod, velik kakor si, veseli se in raduj, poj in plakaj od tako dolgo zaželjene in težko pričakovane sreče, ali bodi usmiljen in velikodušen; odpusti in pozabi vse bridkosti in razžaljenja in ne dopusti nobenemu, da nam osramoti in omadežuje našo zlato svobodo. Čuvaj vsakega imetje in premoženje, čuvaj osebno svobodo vsakega someščana. Narod, velika odgovornost leži na nas, ker ves svet gleda v tebe, ali se boš pokazal vrednega svobode. Narod Srbov, Hrvatov in Slovencev, tvoja mati Jugoslavija pričakuje od tebe, da jo proslaviš v času, ko se ona sijajna, velika in mila diže v višino, ko te ljubi in blagoslovlja solznih oči, ali presrečna in ponosna.

Sarajevo, 1. novembra 1918.

Glavni odbor Narodnega veča SHS v Bosni in Hercegovini.

Češkoslovaška legija v Ljubljani.

Ljubljana. Tukaj se ustanavlja češkoslovaška legija, ki šteje že nad 3500 mož in se dan za duem množi. Postavila se je v službo Jugoslavije za čas, dokler jo potrebuje.

Trst zasedli Italijani.

Trst, 3. novembra. Danes popoldne ob 4. uri je priplulo v Trst 6 italijanskih torpednih lovcev. Na pomolu sv. Karla so se izkrcali. Bivši tržaški župan dr. Valerio in vodja italijanskih socialnih demokratov dr. Puecher so kot zastopniki skupne komisije, sestojede iz Italijanov in Slovencev, pozdravili italijanskega poveljnika Carlo Petiti di Roreto. General je odgovoril dr. Puecherju, da je v okviru zakona vsem zajamčena svoboda. Nato se je zahvalil generalu v imenu Jugoslovancev in vojaških formacij dr. Ribaž za pomoč v to svrhu, da se napravi zopet red in mir, za kar so tudi Jugoslovani prosili. General je odgovoril, da ga veseli, da je ljudstvo složno in izrekel željo, da bi bilo tudi v bodoče.

General je nato razpustil komisijo, ker je sam guverner (upravitelj) in vpostavil občinski svet, kakor je bil pred vojsko.

Ljubljana, 5. nov. Italijansko vojaštvo je zasedlo Trst. Narodni svet je proti temu protestiral. Narodno veče v Zagrebu je odposlalo na predsednika po brezžičnem brzjavu protest proti zasedenju in na generalissima Focha prošnjo, da napravi vojaški red.

Čehoslovaška država.

Češka je popolnoma urejena. Vsi uradi izborna poslujejo. Nemčija je že Češko pozdravila in ponudila gospodarske zveze, kar so pa Čehi odklonili. Zastopnik Nemčije je prišel v Prago pozdravit svobodno Češko in izrazil željo Nemčije, da bi jo veselilo, ako bi mogla tudi kmalu pozdraviti češkega zastopnika v Nemčiji.

Poljska.

Velika Poljska bo obsegala vse poljske pokrajine, tudi Prusko-Poljsko. Poroča se, da so v Galiciji med Poljaki in Rusini nastali boji, in da so Rusini zasedli Lvov in Přemysl.

Belgrad odrešen.

Zagreb, 2. nov. Iz Zemuna poročajo, da so srbske čete zasedle Belgrad. Most med Belgradom in Zemunom je deloma poškodovan. Srbi prodirajo naprej. Iz Bosne ni poročil. Ako vlada tam mogoče nered, bodo Srbi, narod železnega reda, napravili red.

Za glavo cesarja Viljema.

„Az Est“ poroča iz Berolina: Vprašanje odstopa je čisto pojasnjeno. Obe socialistični stranki ste se zavzeli za to, da se mora Viljem odpovedati prestolu. Posledica je bila, da je poslanec Scheidemann stavil vladi 48urni ultimatum. Ako cesar do tedaj ne odstopi, bodo prešli socialisti v opozicijo. Cesar je izjavil, da z ozirom na zamotani položaj prostovoljno pod nobenim pogojem ne bo zapustil svojega mesta. Nemčije ne more ententi izročiti. Njegov odstop bi imel za posledico popolno anarhijo (nered).

Viljem pusti torej raje stotisoče na bojišču umirati, kakor da odstopi in omogoči mir, ki je za Nemčijo ravnokotno potreben, kakor za druge države. Zbežal je raje v glavni stan pod varstvo Hindenburga.

Italijansko vojno poročilo.

Dunaj, 6. nov.: 5. nov. ob 4. uri popoldne. Ker so sovražnosti zoper Avstro-Ogrsko ustavljene, je bilo prodiranje naših čet od časa do časa obstalo, vendar je mogel sovražnik le majhen del svoje armade rešiti vojnega ujetništva. Ob treh popoldne se je nahajalo armadno poveljstvo v Trientu.

Srbi v Mitrovici.

Srbi so prekoračili Savo in zasedli Mitrovico. Narodno veče v Zagrebu je odposlalo deputacijo, ki je pozdravila brate in prosila, da pomaga Narodnemu veču. Narodno veče je prosilo Srbe, da zasedejo vse dele Jugoslavije, da vzdrže red in mir.

Nemčija se pogaja za premirje.

Združene države in antanta so izjavili, da so pripravljene pogajati se za premirje z Nemčijo na podlagi pogojev, ki jih je povedal kongresu predsednik Wilson 8. januarja 1918, in poznejših njegovih zahtev. Wilson pa zahteva, da se zasedena ozemlja ne bodo samo zapustila, ampak da se morajo tudi obnoviti. Nemčija mora plačati odškodnino za vsako škodo, storjeno civilnemu prebivalstvu vzevnih vlad in lastnini po nemški vojski. Maršal Foch je dobil nalog, da sprejme dovolj pooblaščenih zastopnikov nemške vlade in jim sporoči mirovne pogoje. Nemški zastopniki so 6. t. m. odpotovali iz Berolina na zapad, da sklenejo premirje in začnejo pogajati se za mir.

Bavarska krši naše premirje.

„Innsbrucker Nachrichten“ poročajo:

Bavarsko vojno ministrstvo v Monakovem je predsedstvu tirolskega Nationalrata dne 5. nov. proti 11. uri ponoči poslalo depešo (uradno poročilo):

Pogoji za premirje med Avstrijo in entento nas silijo, da zavarujemo svoje deželne meje s tem, da pošljemo čete na severno Tirolsko. Hkrati naj te čete pomagajo, da se deli razsule avstrijske armade odpravijo proti vzhodu in varujejo deželo pred njimi. Naše predstraže bodo sledile. Prihajamo kot prijatelji in pričakujemo, da našemu gibanju nemško-avstrijski Nationalrat in avstrijske poveljniške oblasti ne bodo delale nobenih ovir. Če bi se pa to le zgodilo, imajo naše čete povelje, da si z oboroženo silo naredijo pristo pot.

Poveljujoči general:
Kraft von Delmesingen.

Doma in na tujem.

Nemški listi pisali so pretekli teden, da vlada na Hrvaškem velik nered in nemir, da se dan na dan pustoši in pleni, kakor da bi tamošnja vlada ne imela nobene moči. Te vesti so bile večidel neresnične, kakor to razvidimo iz hrvaških listov. V dunajskem listu „Zeit“ pa opisuje nek nemški oficir svoje potovanje skozi Hrvaško začetkom novembra. Povsod, pravi, vladal je na Hrvaškem vzoren red, posebno tudi v posameznih železniških postajah. Hvali tudi narodno stražo na Hrvaškem. Pač pa graja razmere v nemški Avstriji. Pri Mariboru začel je opazovati zmešnjavo, ki se je povečala, ko se je peljal proti severu. Posebno zabavlja čez razmere na kolodvoru v Gradcu, v Müzzuschlagu itd. Vidi se torej, da prejšnje vesti niso bile resnične. Res je samo toliko, da so begunske čete, ki so se že pred koncem vojne potikale po gozdovih v Bosni, v nekaterih krajih plenile, toda predno da se je ustanovila narodna vlada. Tudi v slovenskih delih Štajerske, kakor na Kranjskem, vlada vzoren red in mir, kar priznajo celo nemški listi.

Nemci hočejo svojo nemško državo razgrniti tudi čez celo Koroško in spraviti pod se tudi vse Slovence. Nadaljujejo torej nasilstvo, ki se je nam zgodilo v stari Avstriji, še v hujski meri. Očividno so že pozabili, da so na podlagi Wilsonovih pogojev prosili za mir in da si je antanta v mirovnih pogojih pridržala tudi pravico, da zasede, če je treba in če se ji poljubi, celo Avstrijo. Vprašanje, kako daleč bo segala Jugoslavija na Koroškem, se bo uredilo na mirovnem kongresu, kjer bodo odločevali zmagovalci Amerikanci, Francozi, Angleži in Italijani, posebno pa tudi Srbi in Čehoslovaki, ki so kot zavezniki

antante priznani; vrhutega seveda še drugi slovenski narodi, zlasti še zastopniki Narodne vlade. Eno je pa že danes gotovo, da niti en Slovenec za Jugoslavijo ne bo izgubljen. Ali mislijo Nemci, da bodo sedaj, ko bo moral v kratkem tudi Viljemova nemška država popolnoma vdati se zmagovalcem, res še enkrat komandirali celemu svetu radi vprašanja na Koroškem!?

Avstrijski cesar ni podpisal mirovnih pogojev, temveč je rajši odložil vrhovno vojaško poveljstvo in je podpisal potem mirovne pogoje vrhovni poveljnik Arz.

V Belgiji in na Francoskem se pomikajo Nemci pred zmagovalnimi četami antante vedno bolj nazaj. Dosedaj jim antanta še vedno ni odgovorila na vprašanje radi pogojev za premirje. Videti je, da hoče antanta Nemčiji predložiti jako stroge pogoje za premirje.

V Budimpešti je prisegel zvestobo novi ogrski vladi tudi habsburški nadvojvoda Jožef zase in za svojega sina. Po kolodvorih vlada tam še velik nered, ravno tako kakor tudi na Dunaju, kjer je padlo že več žrtev. Na Ogrskem prepovedali so točiti vsako vrsto alkohola.

Na Bolgarskem očitno sploh nič nočejo vedeti več o nemški koburški vladarski hiši. Zaradi tega je sedaj tudi sin Boris, ki je prevzel vlado pred kratkim po carju Ferdinandu, odstopil in se odpeljal proti Dunaju. V nemški Avstriji se zbirajo menda od vseh strani visoki in plemeniti gospodje, katerih drugod ne marajo.

V Bukarešti na Romunskem se je začelo gibanje proti Nemcem, ki bodo morali kmalu zapustiti tudi Romunijo, v kolikor so jo zavzeli. Očitno bodo potem Romuni zasedli zopet romunski del Ogrske.

Mirovni pogoji proti Avstriji so taki, da antanta lahko napade Nemčijo tudi od juga, ker ima pravico uporabiti vse železnice in vsa dovozna sredstva za svoje namene.

Nemiri v možiški dolini.

V možiški dolini so izbruhnili v torek veliki nemiri. Začelo se je na kolodvoru v Prevaljah, kjer so plenili transportni vlak. Proti 5. uri je boljševiska množica napadla in oropala hišo pri Bizjaku, nekoliko pri Šteklju, popolnoma je razdejala trgovino in privatno stanovanje pri Zimmerlu in Henriku Filipovskem, pri Fricu Filipovskem pa samo trgovino. Župan Lahovnik jih je odpravil s kruhom in vinom.

V Guštanju so izbruhnili nemiri proti 7. uri zvečer. Najprej so šli v gostilno Brundula, kjer niso ničesar dobili in zato šipe pobili, potem so popolnoma oplenili trgovine Rudolfa Brundule, Skutnika in Vincenca Brundule. Ker se je že v pondeljek malo slutilo, kaj da bo, so prosili v Celovcu za pomoč že v pondeljek, pa je niso dobili.

Isto noč so izbruhnili nemiri tudi v Črni in Možici. V sredo so pa iz Leš prišle organizirane čete, da pred ropajočo množico rešijo živila. Saj je znano, da se pri takih ropih izgubi in pokvari na škodo vseh največ živil.

Ker si ljudje niso mogli drugače pomagati, so naši poklicali na pomoč vojaštvo iz Celja, ki je napravilo takoj red v Spodnjem Dravogradu na kolodvoru, v Guštanju in Prevaljah.

Ponoči od srede na četrtek je druhal plenila v Možici in Črni. Jugoslovansko vojaštvo se je ponudilo, da napravi red. Upravitelj je telefonično pomoč odklonil, češ mi jo imamo že iz Celovca. Popoldne pa so prosili pomoči iz Črne in Možice, toda naši vojaki so med tem že odšli na vrhove, kamor so se razdelili posamezni oddelki druhali, in v Guštanju, da zastražijo Osiandrovo posestvo, ki jo je nameravala druhal napasti. Vojaki imajo 5 strojnih pušk in so dobili še pomoč iz Žalca.

V teh krajih je treba napraviti korenito red, brez ozira na levo in desno. Mnogo so zakrivile bivše avstrijske oblasti, da je prišlo tako daleč, toda sedaj ni časa o tem razmišljavati. Danes je v nevarnosti življenje in imetje tudi najpoštenjših ljudi, in takemu grdemu ropanju se mora narediti konec!

Obžalovati je le, da celovski „Wehrausschuß“, ki se je polastil vsega orožja, za naše kraje orožje zadržuje, ko takorekoč v naših krajih gori, po drugi strani pa brez vednosti naše Narodne vlade vpoklicuje v Celovec ljudi, do katerih nima nobene pravice in ki se njegovemu pozivu tudi ne bodo odzvali.

Dnevne vesti.

Nobena mobilizacija odrejena. Naša narodna vlada, ki ji je podvržen vsak Slovenec na Koroškem, ni izdala še nobenega mobilizacijskega povelja. **Zato naj ostane vsak Slovenec doma.** Nobeno povelje, ki je ne izda naš vojni minister, ali pa komisar Narodne vlade za Koroško Smodej, nima za nobenega Slovenca nobene veljave. Tudi Nemci, ki žive na slovenskem ozemlju, so podaniki države SHS (Slovencev, Hrvatov in Srbov) in jim je zajamčena ravnopravnost. Svarimo zato vse uradnike na naših tleh, da ne zaprisežejo na nemško Avstrijo, ker bi s tem postali tuji državljani na naših tleh in bi jih naša vlada ne mogla sprejeti v svojo službo, ko prevzame upravo. Pač pa se pozivajo vsi moški od 16.—60. leta, da vstopijo v Narodno stražo in ostanejo doma, dokler ne pride kako drugo povelje. Voditelj narodne straže naj bo, če le mogoče, vojaško izvežban in izobražen mož, vedno pa naš mož. Temu so podložni vsi odborniki in stražarji. Vse ustanovljene Narodne straže in Narodne svete je prijaviti na Narodni svet za Koroško, Celovec, hotel Trabesinger.

Proti slepomišenju. Ker Nemci ponekod, kakor se nam poroča, zlorabljajo ime g. msgr. Podgorca za slepomišenje, opozarjamo vse naše ljudi, da g. msgr. Podgorc dosedaj še nima nobenega pooblastila ne od Narodnega sveta, ne od Narodne vlade ali njenega komisarja za Koroško.

Cerkvene vesti. Raspisane so župnije: Bilčovs do 15. dec., Ruda do 30. nov., dva kanonikata v Velikovcu do 30. nov., Domačale do 30. nov. — Za provizorja v Bilčovsu je imenovan g. Ig. Muri, kaplan v Borovljah.

Slovenski napisi na Koroškem. Iz mnogih krajev Spodnje Koroške nam poročajo, da so izginili nemški napisi.

Župnik Anton Teul †. Tako močen in jeklen mož je moral leči v prezgodnji grob. Na pogrebu nepozabnega g. Žela je že nekoliko čutil, da se ga loteva španska bolezen. V sredo, dne 30. oktobra, ob štirih popoldne, je že nenadoma umrl, star še ne 41 let. Premnogi duhovni sobratje za pogreb vsled slabih prometnih zvez niso niti zvedeli ali pa se pogreba niso mogli več udeležiti. V petek, 1. novembra ob 1/4. uri popoldne so bili položeni zemeljski ostanki vrliga moža v prezgodnji grob. G. Teul ni imel sovražnika na svetu. Bil je blaga, mirna in odločna duša, vzoren duhovnik, vnet, jeklen in delaven narodnjak. Kjerkoli je pastiroval, je ostal v nepozabnem spominu. Bil je izvrsten pevec, basist. Z njim in g. Želom sta legla v prerani grob dva člana rožanskega kvarteta, znanega pod šaljivim imenom „rokovnjači“. Nepozaben mu spomin! N. v m. p!

„Koroški denar.“ V celovških bankah je začelo primanjkovati denarja. Tako Centralbank der deutschen Sparkassen ne more izplačevati vlog, ker so denar spravili na Dunaj. Da se odpomore pomanjkanju bankovcev, hočejo Nemci izdati „koroške bankovce“. Za nas nimajo veljave.

Poštna uprava. Ako kje naši naročniki ne dobijo našega lista, naj gredo na pošto in povedo tam, da bode vsak uradnik, ki bi zadrževal časopise ali pisma, za to poklican na odgovor.

Srbski oficirji v Ljubljani. Iz Ljubljane se nam poroča, da je dne 5. t. m. došlo tja 170 srbskih oficirjev. 300 Srbov, bivših vojnih ujetnikov, se je v Ljubljani dalo Narodni vladi na razpolago in zelo marljivo in vzgledno opravljajo odkazane jim posle.

Grof Tisza umorjen. Iz Budimpešte se poroča, da je bil 31. novembra ob 6. uri zvečer grof Tisza umorjen. V njegovo sobo so vdrl trije vojaki z nasajenimi bajoneti. Grof Tisza jim je stopil nasproti z revolverjem v roki. Vojaki so ga pozvali, da odloži revolver. Eden izmed vojakov je dejal Tiszi: „Vi ste krivi, da je na milijone ljudi poginilo, ker vi ste povzročili vojsko.“ Grof je odgovoril: „Iz dna duše obžalujem, da je na milijone ljudi poginilo, vojske pa nisem povzročil jaz.“ Vojak je pozval grofa vnovič, da odloži revolver, kar je ta storil. Nato so vojaki namerili puške s vsklikom: „Ura obračuna je odbila.“ Trije strelji so grofa zadeli, ki se je zgrudil sredi med svojo ženo in grofco Almassy. Vojaki so se nato odstranili.

Zveza s Parizom in Prago. Med Eiflovim stolpom, Prago in Zagrebom je brezlična zveza.

Umikanje armade čez Brenner. Proti Inomostu se vali tirolska armada v popolnem neredu. Dne 5. novembra je došlo v Inomost 32.000 mož.

V tunelih so zadnje dni našli 297 mrličev, ker vojaki plezajo na stroj in strehe, da bi prišli prej naprej. Vojaki pripovedujejo, da se tudi 6. italijanska armada vrača v neredu in brez discipline v italijansko zaledje.

Brnca. (Španska bolezen — grobovi.) Tudi k nam je našla ta čudna bolezen. Cele družine je vrgla na postelj. Pretekli teden smo vsak dan zvonili. Doma pet mrličev, med njimi 17letna Kajžnikova hčerka z Zmotic in 93letna g. Lantmanova. Drugod sta umrla dva Brnčana: Vekosl. Mrak, uradnik „Edinosti“ v Trstu; Mart. Gailberg, vojak na fronti. Svetila vsem večna luč, nam pa daj dobri Bog spet ljubo zdravje!

Vogře. (Poroke.) Ljubezen do zakonskega stanu raste menda tudi med nami. Tako si je naš mladi Fidej izbral Čamovo Metko, prednico Marijine družbe, za svojo zakonsko družico. Gamljivo so se družbenice na dan poroke poslovile pred župniščem od svoje ljubljene prednice. Ena je imela primeren poslovilen nagovor, drugi dve ste lepo deklamirale, vse navzoče pa so jo nato spremljale v sprevedu z zastavo k poročnemu oltarju, kjer so s poročencema vred pristopile k sv. obhajilu. Bilo bi srečno! — Tudi naš izkušeni vojak in polinvalid Jurij Juh je vzljubil zakonski stan. Akoravno mu ni bil Lah čisto nič pri srcu in se je hrabro vojskoval zoper njega, četudi ga je ta skoraj do smrti ranil, mu je vendar odpustil, se zopet sprijaznil z njim ter sklenil z njim celo zvezo tako tesno, kakor je zakonska. Peljal je namreč izvoljenko svojo Julko Lah pred oltar. Mislil si je namreč, da Juh in Lah spadata pač skupaj, in kar je Bog združil, naj človek ne razdruži. Sedaj pa trdno pričakujemo stalno lepega vremena, ko se je enkrat Juh oženil. Bog daj!

Sele. Celih 5 mesecev, od konca aprila do začetka oktobra, si smrt ni upala v naše gore. Meseca oktobra pa je imela tako žetev, da je naš zvon dan za dnevom pel žalostno pogrebno pesem. Umrlo je 14 ljudi, med njimi Peter Mak pđ. Kuhelnov, ki je ravno prišel na dopust. Prej na frontah je srečno ušel smrti, zalotila pa ga je doma. Po daljšem bolehanju je umrl tudi Marko Lajmiš, cerkovnik in čevljarski mojster. Službo cerkovnikovo je opravljal 25 let tako vestno, kakor malokateri drugi. Španska bolezen je spravila na oni svet Tomaža Pegrina, najemnika Malovodnikove kmetije. Zapušča vdovo in več nedoraslih otrok. Naj počivajo v miru!

Gorenče. (Žrtev vojske.) V soboto, dne 26. okt., smo položili k večnemu počitku Franca Eharta. Kot 19letnega mladeniča ga je cesar poklical med svoje junake. V Karpatih ga je zadela sovražna svinčenka v prsa in je prišel ranjen v rusko ujetništvo, s katerega se je po 4 mesecih vrnil upajoč, da se v domovini izleči. Toda jetika ga je položila na smrtno posteljo. Bil je nadebuden mladenič, v katerega smo stavili še veliko upanja. Prožet kršč. misli, je še na smrtni postelji branil resnice sv. vere. Kot dober sin je cenil in spoštoval tudi svoj slovenski materni jezik. Kako je bil priljubljen, je pokazala ogromna udeležba ljudstva pri pogrebu. Dragi France, počivaj v miru!

Kotmaravas. (Martin Waldhauser †.) Dne 6. novembra je umrl v Št. Kandalfu po kratki boleznini Martin Waldhauser pđ. Rutar. Z njim smo pokopali enega izmed najboljših iz naših vrst. Zvest Bogu in narodu nikdar ni omahoval, tudi v najhujših časih ne. Bil je stalen „Mirov“ dopisnik. Rutarjeva družina je hudo udarjena. Štiri dni prej je zatisnila oči Martinova sestra Barbara. Koliko žrtev zahteva španska morilka! Bog tolaži prizadeto rodbino, ki ji izrekamo svoje najgloblje sožalje.

Št. Rupert pri Velikovcu. (Zahvala.) Mesto venca na grob nepozabljivega sobrata in prijatelja je daroval za našo „Narodno šolo“ č. g. Janez Sporn, župnik na Jezerskem, 20 kron. Nadalje je za našo šolo daroval č. g. Ivan Serajnik, župnik v Kotljah, 15 kron. Obema predragima dobrotnikom se najprisrčneje zahvaljuje vodstvo „Narodne šole“.

Pišimo „Narodno veče SHS“.

(Dopis.)

Nisem jezikoslovec, zdravnik sem, vendar bi rad omenil sledeče. Mi Rožani govorimo: „Pojdami v Rožak veče pvačat“ (pojdem v Rožak davek plačat). Veča? Veča v pomenu davek? Iz zgodovine vemo, da je staroslovanska republika Novgorod že pred 1000 leti imela svoje vječe in svoje starešine. Stari Slovani so imenovali svoj ljudski shod veče. Starešine, današnji župani, so nam pri ženitovanjih pa vsem znani. Tu nam zveni skoz več kot tisočletje staroslovanski družabni red na ušesa. Zbralo se je veče (svet, ljudski shod), da naloži ljudstvu večo, ljudski davek, pač v pridelkih. Veča pomeni tedaj po

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Mažup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.

veču, po ljudskem shodu naloženi ljudski davek. Izraz veče — vijeće (svet) živi tedaj v sorodni obliki veča tudi v koroški slovenščini. Večal — sivi, častitljivi tisočletni starček starih Slovencev! V Jugoslaviji bomo, če da sreča, plačevali le po veču, po ljudskem shodu prostega naroda naloženi ljudski davek — večo.

Jugoslovani smo, iskati nam bo v narodu izraze, ki Jugoslavijo edinijo. Izraza veča in veče bodita zanaprej tudi pisмено slovenska.

Pišimo tedaj v slovenskem, severnem dialektu jugoslovansčine „Narodno veče SHS,“ bratje Srbohrvati pišejo v svojem južnem narečju „Nar. vijeće SHS“. **Od Beljaka do Soluna, ideja tvori narode in ne jezikoslovje.** Starikavo jezikoslovje je onemoglo, nova ideja pa vstaja vsemogočna, vrata se nam odpirajo do nebes.

Dr. K. Pečnik, Št. Jakob v Rožu.

Darovi. Za Narodni svet (kot narodni davek) Vinko Poljanec 100 K, Franc Fugger 10 K, A. Errath 20 K, Anton Kovač iz Šmartna pri Rožku 10 K, Peter Serajnik 100 K, Jurij Kumer namesto venca na grob † Iv. Želu 20 K, Jakob Kindlman 40 K, Josip Rutar, gostilničar in trgovec v Žitarivasi 20 K, zbirka iz Doba pri Pliberku po gpđ. Barbari Trehtar 245 K.

Zadnje vesti.

Carigrad.

Berolin, 6. novembra. Antantne čete bodo vsak čas vkorakale v Carigrad.

Wilson prizna Poljsko.

Washington, 5. nov. Združene države pripoznajo poljsko armado in najvišjo oblast novemu poljskemu narodnemu odboru.

Kramař zopet v Pragi.

Praga, 6. nov. Velika množica je čakala na Vaclavskem namestju na češke odposlance, ki so se vrnili iz Švice. Dr. Kramař je povedal, da so bile v Švici vse češke zahteve izpolnjene. Končal je svojo izjavo z živio-klicem na češkoslovaško republiko.

Nasilstvo v Celovcu.

Nemški Wehrausschuss je sklenil, da morajo vsi slovanski oficirji tekom 24 ur vsak v svojo domovino. Tako skušajo Nemci še zadnjo uro na slovenskem ozemlju, ki pripada Jugoslaviji, uganjati svoje staro nasilstvo. Dobro je samo to, da ne bo trajalo dolgo.

Jugoslovanski delegati v Švici.

Češki odposlanci, kateri so se vrnili dne 5. novembra iz Švice v Prago, so poslali o naših odposlancih sledeče poročilo: Dr. Korošec, dr. Čingrija in dr. Žerjav se nahajajo še vedno v Švici, kjer ostanejo še nekaj časa radi tega, ker je dr. Trumbić zadržan in dosedaj še ni mogel tja priti. Vsi odposlanci so zdravi in pošiljajo pozdrave. Pogajanja z zastopniki zavezniških držav potekajo ugodno. V začetku so naleteli na različne težkoče, katere so pa že skoro docela premagane, ter upajo, da pride v najkrajšem času do popolnega sporazuma. Naš narod naj bo popolnoma pomirjen in naj zaupa svojim odposlancem, kateri bodo zastopali njegove koristi in jih varovali. Podrobnosti še ni mogoče navesti, to pa je gotovo, da naša stvar stoji dobro in so nam ameriška, francoska in angleška vlada zelo naklonjene.

Demobilizacija nemško-avstrijske armade.

Nemški državni svet je odredil demobilizacijo nemško-avstrijske armade.

Bavarska — republika.

Monakovo, 8. nov. Svet delavcev, vojakov in kmetov je oklical Bavarsko za republiko.

Zahvala.

Za mnoge dokaze sočutja ob bridki izgubi ljubljene gospe

Helene Menté voj. Stoppar

izrekamo vsem najtoplejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujemo čast. gospodu župniku Hornböku za tolažilni nagrobni govor in cenjenim pevcem za ganljive žalostinke.

Možica pri Prevaljah,
30. oktobra 1918.

Albert Menté
soprog.

Rodbina Stoppar-Menté.

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, proš v Tinjah.

Odgovorni urednik: Otmar Mihálek.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

Listnica upravnštva.

Vse cenjene naročnike prosimo, naj nam pri preselitvah ali premestitvah naznanijo poleg novega naslova tudi stari naslov ter številko, ki je tiskana v zgornjem kotu naslovne pasice (nad imenom). To je zaradi tega važno, da ne bi pošiljali lista pomotoma na dva kraja, na nov in na star naslov.

Volnene rute in žensko jopo zamenjam za živila. K. K. v tiskarni Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Vetrinjsko obmestje 26.

Štiri lepe plemenske kobile

(pincgavsko pleme), stare po 4 leta, 16 pesti visoke,

so naprodaj.

Poizve se pri **Adolf Žabjek v Ljubljani, Poljanska cesta 55.**

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Izbrani spisi dr. Jožefa Vošnjaka

I. zvezek:

Troje angelskih češčenj.

Povest.

Cena: Mehko vez. 88 h, za družnike 66 h, po pošti franko 14 h več.

Preseljeno naznanilo.

Slavnemu občinstvu si usojam naznaniti, da sem svojo trgovino s papirjem, šolskimi potrebščinami in galanterijskim blagom iz Lidmanskega ulice št. 25 preselil na

Salmovo cesto (Salmstraße) št. 1.

Z geslom »Svoji k svojim« prosim mnogobrojnega poseta ter beležim

spoštovanjem

Gustav Blažon

v Celovcu, Salmova cesta (Salmstraße) št. 1, na vogalu Knežjega trga (Fürstenplatz).

Daj nam mir, Gospod!

Pesem za 3 ženske glasove in orgle se dobi pri šolsk. ravnat. **A. Kosi-ju, Središče** (štaj.). Partitura 80 h, pevski part 30 h.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelček za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Bencin - motorje

5—6 1/2 konjskih sil, za 8000 K in enega za 4000 K,

1 kolo (bicikel) za moške,

2 avtomobila z 2 in 4 sedeži,

100 stolov iz trdega lesa po 10 K

ima na prodaj

Franc Kraut

Pliberk na Koroškem.

Pristno toaletno milo

fino dišeče, 1 kos 100 gr težak,
3 kosi 18 K, 6 kosov 34 K, 12 kosov 65 K.

Pristno milo za pranje

1 kg po 26 K. — Pošilja le, če se prej vpošlje znesek.

M. Jünker, eksportno podjetje v Zagrebu br. 16, Petrinjska 3 (Hrvatsko).

Kupim

vsako množino mošta, kisa, žganja.

Cena po dogovoru.

Franc Potočnik, Drvešavas, p. Pliberk.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno porbarva. 1 steklenica s poštnino vred K 3'60.

Rydyol je rožnata voda, ki pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2'85. — Povzetje 45 h več. — Naslov za naročila:

Jan. Brolich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.